

Dyby ně Pámbů dá,
panenka Marija,
[: abych já do týdňa]
v černéj zemi byla.

Proč si to, má milá,
proč si to ty přéješ?
[: Šak sa ešte v černéj:]
zemi nanocuješ.

Co bych si to, milý,
co bych si nepřála!
[: Dyž ně za ťa brání:]
tvá celá rodina.

Ani tak rodina,
jak tvoja mamička;
[: že su já pro teba:]
chudobná děvečka.

Bár su já chudobná,
aľe mám poctivosť,
[: možeš mět, milého:]
mamičko, na tem dost.

Bár su já chudobná,
aľe su sľobodná;
[: chodím po sľobodě:]
jak ryba po vodě.

Rybička si volí,
po sľobodě chodí,
[: dyž sa jí zabáhne:]
napíje sa vody.

Tak aj já si volím,
po sľobodě chodím;
[: dyž ňa milý nechce:]
tak rukama łomím.

531.

Z Uherské strany.

Pod okienkom če-reš-nič-ka, ve dvore sú dve: mamka mi

za-ha-ju-jú, tat-ko mi zabra-ňu-jú, tvo-ja ne-bu-dzem.

532.

Ze Slavíkovíc.

Před tym na-ším je za-hrád-ka, vy-ro-stla mně tam kadlát-

ka, kdo z ní tr-hat bu-de, kdo z ní tr-hat bu-de, ten můj

mi-lé bude.